

LA GARROTXA

joan sala

Canvis polítics a la comarca | Estem a punt de fer unes eleccions plebiscitàries d'una gran transcendència per al país. Però fa uns mesos que en vam fer unes altres, les municipals, en què les formacions d'esquerres van ser les més votades a la Garrotxa. CiU continuà essent el partit hegemònic, amb un 45,48 % dels vots, però, tot i presentant-se com a llista única en quatre poblacions —Besalú, Maià de Montcal, Montagut i Oix i Vall de Bianya—, va perdre representació respecte a eleccions anteriors. ERC-Acord Municipal, amb un 24,53 %, ha estat la segona formació, amb una forta pujada, seguida de la CUP, amb un 9,62 %, i que entra per primera vegada en cinc ajuntaments i obté l'alcaldia de Mieres. En quart lloc va quedar el PSC, amb un 8,59 %, fet que representa una minva important. I la cinquena plaça fou per a ICV, amb un regidor a Olot. No van obtenir cap representant a tota la comarca ni el PP ni tampoc la xenòfoba PxC, present en dues legislatures a l'Ajuntament olotí. S'han perdut feus tradicionals de CiU,

com la Vall d'en Bas i Castellfollit de la Roca, i, a Sant Jaume de Llierca, per un sol vot de diferència el candidat de CiU s'ha convertit en alcalde. A Olot, el 72 % del total de vots ha estat per a forces d'esquerres, que no han arribat a formar govern, tot i tenir 12 dels 21 regidors, per no haver volgut assumir la CUP la responsabilitat de governar en coalició. Un pacte d'investidura sociovergent ha tornat a donar l'alcaldia a qui ja l'havia tinguda en la legislatura anterior. Si extrapolem els resultats municipals a les generals, el 80 % de la comarca optaria per formacions independentistes. Esperem els resultats.

El malson de la diftèria | A finals de la primavera es va produir a Olot un cas de diftèria que va fer disparar totes les alarmes en la sanitat del país. Feia més de trenta anys que no se'n donava cap cas, i quan tot feia pensar que era una malaltia eradicada. Aquesta presumpció havia portat unes poques famílies a no vacunar els fills, com va ser justament el cas del nen infectat. Es van endegar tot un seguit de mesures preventives en un ampli entorn del malalt, i es van detectar altres persones portadores, que pel fet d'estar vacunades no havien desenvolupat la malaltia. Convé destacar la importàn-

cia de seguir el calendari de vacunes i de fer-ne els reforços corresponents.

Per sant Lluc, fira a Olot | Enguany se celebren els set-cents anys de l'autorització del rei Jaume II d'Aragó per fer una fira anual a la vila. L'abat de Santa Maria de Ripoll, senyor feudal la vila olotina, va fer-ne la sol·licitud en vista de la gran activitat artesanal —i també comercial— de la població. La diada de sant Lluc, el 18 d'octubre, era propícia per a la compravenda del bestiar que travessava per la comarca procedent de la muntanya on havia passat l'estiu, per anar a terres més temperades els mesos següents. Ha estat una fira que al llarg de tots aquests anys s'ha anat adaptant, amb més o menys encert, a les noves necessitats de cada moment. En el segle passat va veure néixer una nova fira, la del dibuix, que va representar una de les primeres que se celebraven al país. No oblidem la llarga tradició artística d'aquesta ciutat.

EL GIRONÈS

dani vivern

Futurs incerts i encerts | Unes restes arqueològiques del s. XVIII sota la Casa de Cultura —al subsòl de l'antiga biblioteca infantil— deixen entreveure l'antic traçat dels carrers del barri, i paviments de còdols amb figures ben curioses. S'està estudiant com es preservarà tot això, i si caldrà excavar d'altres sectors de l'edifici. Mentrestant, el Barri Vell actual va fent, però ran de carrer. Com fa unes setmanes apuntava Joan Ribas en un escrit al *PUNT Avui*, només hi ha vida a les plantes baixes, en forma de botigues i bars. Pisos amunt, força buidor. I el Vol sobre l'Onyar no mostra gaires expectatives d'enlairar-se. De manera que podem estudiar directament el dens passat de la Girona vella, però no en veiem clar el futur.

La decisió de l'Ajuntament de prohibir l'acumulació de taules a les terrasses dels bars, a les nits, ha aixecat polseguera. També protesten alguns ciclistes per haver-los prohibit fer eslà-

>> La Fira de Sant Lluc, d'Olot, als anys quaranta.

lom per les voreres. Convé definir seriosament el model de ciutat que ens cal: lúdica o cultural, de vida nocturna o ciutat dormitori. Potser la solució no passa per triar un model en detriment de l'altre, sinó per adoptar uns horaris més racionals, més europeus. No es pot pretendre bona convivència entre qui s'aixeca a les sis per anar a treballar i els que a les quatre anuncien estentoris que se'n van finalment al jaç.

Sí que tenen clar el seu futur, en canvi, els habitants de Medinyà, retrobada la seva independència com a municipi, després d'haver estat part de Sant Julià de Ramis des de 1972. Això sí, hauran d'esperar al 2019 per constituir formalment l'Ajuntament, si les lleis estatals no hi posen pals a les rodes.

Jocs | Els polítics es posicionen per al nou joc de cadires previst per al 27 de setembre. A la ja ex-Convergència i Unió —fa anys anomenada premonitòriament «Confusió i Urgència» per l'amic Jordi Soler en una de les seves tires còmiques d'en Sísif— tot està que bull. La gent, però, no està per jocs de cadires entre certs caps de trons. Sembla més pendent del rodatge de *Joc de trons* en escenaris gironins, com Sant Pere de Galligants, entre d'altres.

>> *Una de les frases pintades als passos de vianants de Banyoles.*

L'OBRAJOR

DANI WERNER

>> *Sembla que el Vol ja ha complert el seu cicle a Girona.*

El Girona FC iniciarà una nova temporada sense haver posat els dos peus a Primera. I mira que ja n'hi tenien un. Però els germans Roca tornen a ser els líders de la gastronomia mundial. I la Fundació Valvi ha guardonat Enric Mirambell —cronista oficial de la ciutat de Girona— amb premi Joan Saqués 2015 per la seva labor de preservació del

patrimoni cultural i artístic, i també el Grup Mifas i el Grup Mascort, de Torroella, amb d'altres distincions a les seves labors respectives. No tot són mals averanys, doncs, mentre la vida doni joc.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

L'Obrador | Que la gent de Càritas —com la majoria de voluntaris de qualsevol organització— valen el seu pes en or ho saben molt bé adolescents de diferents ètnies que han passat pel projecte L'Obrador, nascut a la tardor del 2014, sota l'empara de Càritas-Pla de l'Estany. Amb la col·laboració dels tres instituts de Banyoles, es va crear un grup inicial format per 25 joves, acompanyats de 13 adults. Es va facilitar la convivència entre joves de perfils vitals molt diferents amb l'objectiu que, des de la creativitat i de la imaginació, acabessin creant una forma artística que els permetés reflexionar críticament sobre l'entorn en què els ha tocat viure. Els resultats finals van ser